

Hellen Rinell
637 Shinsaike
H I M E J I
Japan.

Nr 88.

Göteborg den 13 juli 1959.

Kära lilla Hella!

Jag har väntat sååå att genom dej få veta hur Dodo har det. För ni fick väl telegram. Kanske har hon gått över tiden. Det lär vara besvärligt för barnet växer ju under tiden. Hoppas att allt är bra. Eller har mormor kanske fått något slags "hjärnskakning" likasom moster? Den 3 ds gick Gerdas brev. Jag hoppas att du fått det!

Här duggar det födelsedagspengar till din 60-årsdag, ska du tro. Men vad värre är Matilda skickade mej 20:- kr. till min 70-årsdag! Det var ju inte klokt. Jag har i dag sagt henne det. Men sänt är ju inget att göra åt. Jag sa henne att jag var trots allt så tacksam och särskilt för att hon inte skickade blommor eller köpte nånting utan skickade pengarna i "naturligt" tillstånd.

Jag har i dag talat med Maja Samuelsson och frågat vad jag skulle köpa till Frida. Hon sa att dom skulle lägga ihop till en klocka åt henne, för hon har tappat sin. Hon tappar ju en hel del saker och vet inte om det. Klockan förlorade hon någon gång i maj, det är allt vad dom kunnat räkna ut. Dom reser inte bort genast på morron den 21, så dom ville att jag skulle komma upp då en liten stund, vilket jag skall göra och ta med mej broschen. Hon blir säkert barnglad.

Torsdagen den 2 ds kom Olle hit. Han började sin semester då. På fredag fick vi telegram från Lisa och David. Tisdagen den 7 skulle dom landa på Torslanda. Och föregående måndag kom Aina och barna. Tisdag kl 14.30 stod vi alla 7 uppradade på Torslanda. Och då ska tro att det var roligt. Då vi märkte att dom var färdiga att komma ut till oss närmade vi oss dörren, där vi skulle få se dom igen. Eva sprang viftande med en litenblombukett och ropade: Jag är så gla, så gla! Men när hon sen träffade farmor och farfar var frimodigheten borta. Det var svårast att återfinna den då det gällde Lisa. Lite fortare gick det med David. Och nu lögar dom sej i solen på bomlandet utanför Borås och är nog så goda vänner. Aina och barna for hem i torsdags och lördag em. Lisa och David och Olle. Alla boråsarna bodde hos mej Och dom gamla på Stockholmsgatan.

När jag ringde Martha Oddestad träffade jag Hanna, som berättade att Martha just skulle börja sin semester följande lördag. Jag ringde torsdag. Jag sa att för all del begär inget av henne då. Tala inte om att jag ringt. Men det gjorde hon ändå och Martha ringde och sa att hon för några dar sedan skrivit ett litet brev till dej. Inte långt eftersom hon hållit till på konferensbyrån och inte haft tillfälle att vara med så mycket på sessionerna. Båda flickorna och deras mamma har bålrat ner över kontinenten för att se sej om och hälsa på folk. Martha har bil. Eller dom har bil, ska man kanske säga.

För att återgå till våra kulörta syskon, så åt vi sillmiddag på tisdag och onsdag till åtminstone Davids stora förtjusning stekt makril. Flickorna hade köpt 4 ltr jordgubbar för tisdagen. Men enstund senare fick dom se några som var det vackraste och tjusigaste både dom och vi sett, och då köpte dom 4 ltr till. Dom var hur stora som helst. Gott och grant. På fredag ~~skulle alla~~ var alla utom jag på Vrångö. Föregående söndag var Olle och flickorna där. På torsdag hade Lisa tid hos docent Torsten Lindqvist, Med. III kl. 14. Hon har haft mask i magen, någon tropisk sak. Sju kirer har inte kunnat göra slut på den. Och hon var ju väldigt orolig att det skulle kunna vara något farligare. Men dom fann ingen mask i avföringen. Den 22 skall hon lämna in ett nytt prov, för att vara säker antar jag. Doktorn sa att det f. n. inte fanns något som tydde på att det var kräfta, som Lisa frågade honom. Hon blev ju så glad att hon kunde släppa denna fruktan nu i alla fall. Hon ser inte sjuk ut. Är precis som vanligt, så vitt jag kan se. I lördags morse gick dom hemifrån och till mej, en bra promenad. Dom åt frukost med Olle och mej. Och kl. 10.30 skulle Lisa vara hos doktorn igen, och fick då detta goda besked. Mätte hon få vara riktigt frisk nu. Hon är så rar och bussig nu, Lisa. Jag tror inte att hon är sjuk.

Men Strutzen vill gärna ha dej i något slags sjukdomstillstånd, som du såg av VP. Tror han att man klarar ditt hårda jobb med bara "gott humör"? Det är ju en väldigt tillgång. Men det förslår ju inte till allt.

Så förestår då våra högtidedagar. Flickorna har stängt från den 6 ds och är lediga dige alltså den 22. Jag frågade Ludde en dag här för liden om dom ville servera kaffet på min födelsedag? De kan vi väl göra, sa Ludde. Någon dag senare frågade jag Ebba som sa: Ja, men jag vet inte om vi kan. Kan ni inte servera kaffe till dom gummorna som kommer och även om det skulle komma några yngre? Svar: Vi är ju inte alls vana vid folk å så. Men hon skulle väl i alla fall göra det. Då jag sedan kom ut till dom tog jag upp frågan och jag sa att jag legat och funderat på om dom inte ville? Jo, dom ville nog, men - - - - Har du hört något s å larvigt? Det är klart att dom helst inte vill, det förstår jag nog. Annars svarar man inte så. Jag har nog önskat att du varit här och serverat mitt kaffe! Detta låtsar du inte om på något sätt. Men det är lite tungrott ibland. Tora Hermansson är här och sköter köket. Och folket får komma när som helst under dagen. Med början kanske kl. 12. Här ska inte bli nån samling så att nån ska springa omkring och fråga den ene efter den andra om dom vill hålla tal för föremålet. Det gjorde Ruben Nilsson, som var värd på Elna Lindahls 50-årsdag f. å. Han frågade nog mej också, men jag tackade nej.

Nu har eftermiddagsposten också kommit, men inget brev från Hella! Vi har haft en fantastisk sommar. Strålände sol nästan jämt med hög temperatur. Nu ett par dar eller kanske mest nätter har det varit åskdigert. Och f. n. är himmelen blåsvart. Du ska tro att det är grant med mäsarna mot denna mörka horisont. Just nu upptäckte jag regnbågen, men den försvann med en väldig vänster. I förrgår kväll satt jag här mer än en halvtimme och så hur hela horisonten flammade. Det var för grant. Men åsken gick inte så hårt just här fastän dom hade hård känning på andra håll. Det är gott för varje regnskur som kommer. Torkan har varit svår på stora områden kanske nästan alla. Pastor Åkesson har semester. Inga-Lisa likaså. Hon for hem till sin mamma i Åmål i lördags. Mina grannar är i Skara. Och mina systrar i Stenared. Så det är nästan bara jag som är i stan, som du förstår!!! Just nu ringde Eric Thoongs mamma och talade om att hon var i Mülndal hos sin dotter Gerd, som är gift där. Fastän jag inte har så gott om tid, så frågade jag om hon ville komma hit, vilket hon ju ket hon ju hade räknat med. Och hon är så välkommen i morron em. Du också! De tusende hälsningar åtte er båda åtte

Div Lya